

врѣме-то на латинско-то господаруванѣ въ Констан-
тинополѣ можѣ да съедини Епиръ, Южна Македонія и
Западна-та Тракія и да имъ се провъзгласи за царь. Въ
1230 г. Йоаннъ Асѣнъ го разби около Клоконица,
превзе му всички-тѣ земи и ги подчини подъ своя-та
дрѣжава. Съ тази побѣда Йоаннъ Асѣнъ превзе: Адриа-
нополѣ, Димотика, всички-та Западна Тракія, Южна Ма-
кедонія, Албанія и частъ отъ Тессалія, която се нари-
чаше Magna Blahia или Thessalia Montana ¹⁾. Латин-
ци-тѣ, като глѣдахъ изъ Константинополя на голѣмо-то
могѣщество Йоаннъ-Асѣново, взехъ да се боѣтъ отъ
него и побрѣзахъ да се отдадѣтъ подъ негово покрови-
телство. Въ 1228 година, тѣмъ имъ умрѣ импера-
торъ-тѣ Робертъ, комуто трѣбаше да наслѣди братъ
му Балдуинъ II. Защото той бѣше само 11 годинъ на
възраст, то по-прѣви-тѣ барони и рицаре ся обрѣнахъ
къмъ Йоанна Асѣна съ предложеніе да вземе той въ
рѣще-тѣ си управленіе-то на Латинска-та имперія,
догдѣ порасте младѣи императоръ, когото-то тѣ же-
лахъ да оженѣтъ съ млада-та Българска принцесса.
Йоаннъ Асѣнъ съ радостъ се съгласи да приѣмне
това предложеніе, което му даваше възможность твърдѣ
лесно да прекѣсне Латинско-то господаруванѣ на Истокъ
и да пренесе столица-та на Българско-то царство изъ
Търново въ Цариградъ ²⁾. Тази тайна негова мысль ѣ
усѣтихъ латински-тѣ монаси, които най-много се ста-
раехъ да ся удрѣжи латинска-та Имперія, защо-то добрѣ

¹⁾ Acropolita гл. 25: Chron. Richardi de S. Germano (Muratori t. VII); житіе св. Петки отъ Трън. патр. Евтиміи, Гласникъ VIII стр. 140. —

²⁾ Той се обѣща съсъ свои-тѣ си сили да утвърди Латинска-та имперія, като и покори пакъ земи-тѣ, които бѣхъ отнели отъ неѣ грѣцки-тѣ самостоятелни князове. Promiserat enim Balduino imperator praedictus (Българскіи царъ) sua gente suisque expensis propriis recuperare terram totam imperii Romaniae, quam praedecessores amiserant. — *Marini Sanutii Lib. Fid. crist. l. 2, гл. 18.*